

PRESENS PERFECTUM

Written by

Espen Sivertsen

TITLE: Mandag. 2009.

Over tittelen er det et VOLDSOMT bråk. Hundrevis av stemmer snakker samtidig, men det er umulig å høre hva som blir sagt.

FADE IN:

INT. SKOLEKANTINEN - MANDAG - DAG

Stemmene viser seg å være videregående ELEVER, som fyller hvert eneste bord i skolekantinen. Elevene har samme klesstil og ser nesten identiske ut.

Det er en livlig videregående skole. Flere av elevene rundt bordene snakker, ler og sladrer. Noen gjør leksene som de har glemt, andre kaster maten på hverandre og et få antall sover gjennom alt bråket.

Midt i kantinen står, SUNNIVA (16), helt alene. Hun skiller seg ut fra de andre. Hun er usminket og pent kledd, selv om klesstilen er utgått på dato. Med et bekymret blikk skanner hun kantinen etter et ledig sete. Det føles som om alle øynene er på henne, men hun er vant til å være midtpunktet.

Hun tripper nervøst og griper matpakken hardt. Det bekymrede blikket skifter til et smil når hun oppdager et ledig sete ved vinduet. Sunniva beveger seg mot den andre enden.

Det er folksomt. Hun presser seg forbi mengden og blir knuffet rundt. Hun hopper unna imøtekommende trafikk. Unngår mat som blir kastet. Ingenting skiller henne og setet nå.

Hun ankommer bordet til VENNENE sine helset.

SUNNIVA

Hei folkens!

Alle fem rundt bordet hilser tilbake.

Sunniva setter seg i midten. Ved siden av henne sitter bestevennen, KRISTIN (16). Hun prøver alltid ekstra hardt å passe inn, men er alltid et steg bak.

Gruppen er allerede i en diskusjon når hun dukker opp.

KRISTIN

--varulver? Jeg så bare vampyrer.

HARALD

Hele plottet i den andre filmen handler jo om varulver.

KRISTIN

Oh my god! Er det en toer?

Sunniva hopper raskt inn i samtalen.

SUNNIVA

Det stemmer, og spoiler alert, ja det er varulver i den filmen.

SIGRID

Stemmer. Åååh han er så sykt kjekk!

Sigurd nikker med et lurt smil mot tvillingsøsteren.

SUNNIVA

I den andre filmen drar vampyrene fra byen og hun må venne seg til å være alene igjen.

TOMMY

Jeg skjønner ikke at dere ser på de filmene. De suger!

SUNNIVA

Klart de suger. De er jo vampyrer!

Gruppen ler... Samtalen fortsetter, men blir nå overdøvet av bråket i kantinen.

Ringeklokken RINGER. Elevene STORMER ut døren. Det lyder som en slagmark. Ringeklokken fortsetter å ringe til...

INT. SUNNIVA'S SOVEROM - TIRSDAG - MORGEN

Sunniva slår av alarmen fra sin analoge vekkerklokke.

Hun er allerede våken. Påkledd og usminket, men klar for en ny skoledag.

Rommet er lite for et enebarn. I den ene enden er sengen og nattbordet. Bilder av vennene pryder veggene helt bort til den andre enden, hvor hun nå står foran speilet.

Hun holder en hårbørste i hånden. Hun ser på seg selv. Håret er bustete.

Istedenfor å fikse håret, tar hun børsten inntil munnen. Lyset dempes. Et lys over henne slås på. I hennes fantasi er hun nå en standupkomiker i en fullsatt sal.

SUNNIVA

Bursdagsfeiringer er sunt. De som feirer flest bursdager lever også lengst.

Tilbake foran speilet står hun stille og ser på seg selv i speilet... Hun ler av sin egen vits, alene.

Tilbake på scenen høres nå latter. Hun lager noen grimaser før hun avslutter det hele med en takketale.

SUNNIVA (CONT'D)

Jeg vil takke min mor og mine venner som alltid har støttet meg. Uten de vill--

En person på fremste rad peker på klokken sin. Sunniva innser at tiden løper i fra henne.

SUNNIVA (CONT'D)

--Oi, takk for meg!

Hun kaster mikrofonen i gulvet og stormer av scenen ut i mørket. Lyset i rommet slås på, hun løper ned trappen til...

GANGEN

Det er et voldsomt BRAK slik at hele huset rister. Hun passerer MOREN (43), i en voldsom fart. Hun mister dagens avis i det hun redder en vase fra å falle i gulvet.

MOR

Drar du allerede? Jeg har laget bursdagsfrokost til deg.

SUNNIVA

Sorry, skal treffe gjengen før skolen starter.

Sunniva er halvveis mot døren før hun har avsluttet setningen.

MOR

Hei! Ikke glem matpakken!

Moren kaster matpakken til henne. En keeperhanske stiger til vørs og tar matpakken rutinert i mot. Sunniva pakker den inn i sekken. Hun tar tak i dørhåndtaket og åpner døren til...

INT. SKOLEGANGEN - CONTINUOUS

Skolegangen. Stedet hvor nerdene møtes om morgenen. De holder seg unna kantinen, for mye action. De blender inn med tapetet, som kameleoner. Sunniva ser de og hilser, hun kan navnet på dem alle. De hilser tilbake.

Noen av nerdene sitter med noe mellom hendene sine, en SMARTTELEFON, den siste trenden. Disse personene reagerer ikke på hilsningen. Sunniva stopper opp... men får fortsatt ingen svar. Hun går forundret inn døren til...

INT. SKOLEKANTINEN - CONTINUOUS

Kantinen som nå er mye roligere enn normalt. Telefon trenden har også nådd hit. Halvparten av elevene henger med hodet, fullt fokusert på smarttelefonene mellom hendene.

Sunniva beveger seg mot vennene sine. En rekke elever kommer STORMENDE mot henne. De ser ut som roboter. De har nesene ned i skjermen og ser henne ikke. Sunniva spretter fra høyre til venstre for å unngå og bli løpt ned.

Når hun omsider kommer fram ser hun at halvparten av vennene også sitter med nesene ned i skjermene.

SUNNIVA

Hei!

SIGRID, SIGURD

Hei, Sunniva! Gratulerer med dagen!

Resten av gruppen reagerer ikke. De kommuniserer med hverandre uten å måtte snakke. Tastelydene høres ut som morsekoder de sender til hverandre.

Tvillingene fortsetter samtalen. Sunniva pakker opp matpakken sin og kaster seg raskt med i samtalen de andre har.

SIGRID

-- du kan finne alt digitalt.

SUNNIVA

Digitalt? Hva er det?

SIGURD

Det er et sted hvor alt er mulig.

Sunniva sitter som et spørsmålstegn.

SUNNIVA

Er det der de er? I den digitale verdenen?

I det hun ser seg rundt i kantinen, ser hun et lys over de med telefoner i hendene. Det blinker mellom blått og grønt. De dras opp mot lyset.

SIGRID

De er i alle fall ikke her.

Sunniva dras ut av fantasien sin, det samme gjør elevene.

Sunniva veiver med armene for å få oppmerksomheten deres, men det er sant som Sigrid sier. De er et helt annet sted...

Like etter kommer Kristin. Hun gir Sunniva en stor klem.

KRISTIN

Grattis kjære... Har du lagt noen store planer for i kveld?

SUNNIVA

Japp, det har jeg. Tenkte at vi kunne starte med å fin--

Kristin legger merke til smarttelefonene i gruppen. Fokuset skifter raskt fra samtalen over på telefonene.

KRISTIN

Oh my god! Hva er det der forno?

Kristin får heller ikke kontakt med dem. Sunniva prøver å fullføre setningen i bakgrunnen, men blir ikke hørt.

SIGURD

Har du ikke hørt om smarttelefonen?

Kristin rister nølende på hodet.

SIGRID

Den kan gjøre hva som helst...

SIGRID, SIGURD

Digitalt... Digitalt... Digitalt...

Ordet DIGITALT går som et ekko før det blir avbrutt av ringeklokken. Folket strømmes ut dørene, men det er ikke like høylytt som tidligere. Ringeklokken fortsetter å ringe...

INT. SUNNIVA'S STUE - KVELD

Det RINGER på døren hos Sunniva. Lyden fanger oppmerksomheten hennes. Hun løper forbi stuebordet hvor det står en smeltet iskake det er tatt få stykker av. Forbi middagsbordet er det dekket på til flere personer, men alt er ubrukt.

Hun kommer fram til...

GANGEN

Sunniva stopper opp foran ytterdøren. Hun tørker ansiktet for å fjerne noen tårer, før hun åpner opp døren.

KRISTIN

Hei, sorry for at jeg er sein.

SUNNIVA

Null stress. Du er faktisk første gjest.

Kristin er sjokkert over at hun faktisk er først ute.

KRISTIN

Hvor er resten av gjengen?

SUNNIVA

Jeg vet ikke, trodde de kom med deg...

SUNNIVA (CONT'D)

Har du hørt noe fra de?

Kristin rister på hodet.

De beveger seg tilbake til...

STUEN

Som har en retro stil. Det eneste teknologiske der er et gammelt radioapparat. De setter seg i sofaen.

Kristin gir henne gaven sin. Sunniva åpner den opp med enorm entusiasme. Hun kikker på den, tårene er nesten i ferd med å komme tilbake. Det er et innrammet bilde av de, sammen på en fotballturnering.

KRISTIN

Starten på det besteste vennskapet.

De ser på hverandre med et smil. For en gangs skyld er Sunniva målløs. Hun studerer bildet nøye.

Moren kommer nå inn fra kjøkkenet med sin gave. Sunniva legger bildet på bordet, tar gaven og RIVER av enhjørning gavepapiret... Hun stopper opp og ser på den.

MOR

Ta-da! Det er en telefon som er smart. Vet ikke helt hva det betyr, men det er visstnok bra.

Kristin er mer entusiastisk over gaven. Sunniva vet at smarttelefonen konkurrerer med oppmersomheten hos folk, men hun vil ikke skuffe moren og later som hun er glad for gaven.

SUNNIVA

Wow... eh. Tusen takk mamma. Kult!

MOR

Alt for deg min engel.

MOR (CONT'D)

Kom igjen. Åpne den opp!

Kristin retter fokuset mot smarttelefonen.

KRISTIN

Ja, kom igjen!

Sunniva legger fra seg esken på bordet.

SUNNIVA

Kanskje senere.

Hun tar tak i bildet igjen og prøver å mimre tilbake til fotballdagene, men Kristin er allerede borte.

SUNNIVA (CONT'D)

Husker du da Sigrid glemte fotballdrakten og vi måtte farge--

KRISTIN

Man kan finne all slags informasjon digitalt på smarttelefonen.

SUNNIVA

--legge den hvite skjorten hennes?

Sunniva fortsetter historien sin, men ingen er interesserte.

SUNNIVA (CONT'D)

Når vi endelig var ferdige så fant hun--

KRISTIN

Man kan få venner selv på den andre siden av kloden i Afrika.

SUNNIVA

--drakten i sekken sin.

Moren biter på og er overrasket over alt denne dingsen kan gjøre. Hun er klistret fast i det Kristin forteller.

MOR

Tror du man kan finne blåbærpai
oppskrifter også?

Kristin tar tak i esken på bordet og studerer den. Nesten som om hun leter etter svaret på esken.

KRISTIN

Jaaaa... Ja, det tror jeg.

Sunniva innser nå at hun igjen blir ignorert. Hun kan ikke konkurrere med smarttelefonene om oppmerksomheten.

Hun ser på de diskutere smarttelefonens funksjoner. Leppene beveger seg, men stemmene er lydløse. Hun lukker øynene sine og vil heller være et helt annet sted nå...

INT. SUNNIVA'S SOVEROM - ONSDAG - MORGEN

Sunniva åpner øynene sine. Hun ligger i sengen... Vekkerklokken ringer. Hun strekker hånden mot nattbordet forbi bildet fra Kristin og slår av alarmen.

Hun kler på seg uentusiastisk. Sokkene er spesielt vanskelige.

Foran speilet børster hun håret sitt. Hun gjør et par grimaser, men klarer ikke bli kvitt det triste ansiktet.

Hun tar børsten til ansiktet. Lyset dempes og hun er på scenen igjen. Hun later som om hun holder et trofé.

SUNNIVA

Tusen takk, tusen takk!

Sunniva bukker foran en tom sal.

SUNNIVA (CONT'D)

Jeg kunne aldri gjort dette uten
min mor, mine venn... eh... Min
gode venn Kristin... eeh. *sukk*.

Hun orker ikke fullføre talen. Hun ser ut i den tomme salen og ser seg selv stående der. Det er speilbildet. Lyset slås på og hun er tilbake foran speilet igjen...

Hun blir stående en stund før hun går ned trappen til...

GANGEN

Føttene er tunge. Det SMELLER i trinnene. Hun går inn på...

KJØKKENET

og henter sekken sin.

Hun går forbi moren som sitter ved kjøkkenbordet og leser dagens avis. Sunniva plukker opp et eple.

MOR

Jeg er sikker på at de hadde en god grunn til å ikke komme.

Sunniva ser på moren. Hun orker ikke svare. Hun tar en bit av eplet og er i ferd med å dra.

MOR (CONT'D)

Ikke glem matpakken.

Sunniva snur brått. Henter matpakken og bruker all energi på å gi moren sin et smil. Moren løfter ned avisen fra ansiktet og smiler tilbake.

SUNNIVA

Takk mamma.

Hun subber bort til...

GANGEN

Før hun så åpner døren til...

INT. SKOLEGANGEN - CONTINUOUS

Skolegangen, hvor alle hun møter sitter med smarttelefoner.

Hun vinker og hilser på de hun passerer, men får ikke oppmerksomheten hos noen. Hun ruller med øynene.

Hun fortsetter mot kantinen, mest interessert i å vite hvor vennene ble av dagen før. Sunniva rykker HARDT i dørhåndtaket og åpner døren til...

INT. SKOLEKANTINEN - CONTINUOUS

Stedet hvor man aldri før kunne høre seg selv tenke, var nå like stille som en gravplass. Kun tastelyder høres.

Kantinen er så rolig at hun raskt får øye på vennene sine. Det er kun tomlene som beveger seg, så hun beveger seg fritt mot enden av kantinen. Hver eneste person hun passerer har nesen ned i smarttelefonene sine.

Det livlige sosiale bordet har nå også blitt offer for den nye trenden. Nå sitter ALLE med smarttelefoner i hendene, de legger ikke merke til Sunniva.

SUNNIVA

Hei folkens!

... Hun får ikke svar fra gruppen.

Hun er forundret over at selv ikke sine bestevenner svarer.

Hun dytter bort Sigrid. Hun reagerer ikke og faller overende på tvillingbroren.

Sunniva begynner å bli irritert over å bli ignorert. Hun kremter, og prøver ennå mer høyløst.

SUNNIVA (CONT'D)

HALLOOO? KAN DERE HØRE MEG?!

Det er helt stille... De reagerer fortsatt ikke. Det gjør ikke resten av kantinen heller. En fugleflokk i treet utenfor vinduet blir skremt og flyr av gårde.

Hun vifter hånden foran ansiktene deres, men null reaksjon.

Sunniva kaster matpakken på bordet med et SMELL, før hun setter seg ned. Hun ser seg rundt i kantinen. Hver persons ansikt lyses opp av skjermene, men ingen er hjemme. Sunniva er omringet av mennesker, men har aldri følt seg mer alene.

Kristin kommer gående mot bordet like etter. Hun snubler i et par stoler på veien. Nesen hennes er også rettet mot sin NYE smarttelefon. Hun har ikke helt fått dreisen ennå.

KRISTIN

Var det deg jeg hørte rope nettopp?

Sunniva ser opp, overrasket over å høre en stemme.

SUNNIVA

Eeh. Ja, hvem ellers skulle det vært?!...

SUNNIVA (CONT'D)

Beklager... det er bare det at jeg prøver å få kontakt med folket--

KRISTIN
Mhm... ja... hm...

SUNNIVA
--men det er helt umulig...

Det tar en stund før Kristin gir et ordentlig svar. Mye av fokuset hennes er på det som foregår på skjermen.

KRISTIN
Hva tror du det kan skyldes?

SUNNIVA
(ser på telefonen)
Jeg har et par teorier.

Ringeklokken RINGER. Elevene beveger seg på rolige rekker ut døren, med nesene langt nede i skjermene. Det er komplett stillhet til en forandring. Vel, bortsett fra ringeklokken...

INT. SUNNIVA'S SOVEROM - FREDAG - MORGEN

Vekkerklokken RINGER. Sunniva ligger fortsatt i sengen. Hun lar klokken ringe, hun har en stirrekonkurranse med vekkerklokken... Hun vinner.

Til slutt slår hun av klokken og kommer seg opp av sengen. Hun kler på seg. Genseren er feil vei.

Hun ser bort mot speilet. Hun ser på selv, men snur raskt og beveger seg ned trappen til...

GANGEN

Noen trappetrinn knirker litt, men huset blir stående.

SUNNIVA
Jeg drar nå...

Moren svarer ikke. Det er helt stille i huset.

Sunniva gløtter inn kjøkkendøren. Ved kjøkkenbenken hvor matpakken og avisen ligger, sitter moren. Sunniva ser henne sitte med nesen ned i sin NYE smarttelefon.

Sunniva sukker. Hun plukker opp sekken sin. Med hodet ned i bakken og uten matpakken, går hun mot døren. Hun tar tak i dørhåndtaket...

INT. SKOLEKANTINEN - CONTINUOUS

Sunniva åpner døren til kantinen, og blir stående sjokkert. Kantinen er HELT tom. Det er heller ingen smarttelefoner som lyser opp kantinen, så det er mørkere der nå.

Sollyset lyser opp bordet ved vinduet. Sunniva beveger seg bort dit. Hun setter seg. Helt alene.

Hun ser ut vinduet. Det er lyst og trivelig. En fugleflokk flyr forbi vinduet, de lander i treet rett utenfor. De tvtitrer og leker sammen. Et smil dukker opp hos Sunniva.

Hun snur seg mot bordet som om hun skal si noe. Men, innser at hun er alene. Smilet forsvinner like raskt som det kom.

Magen hennes RUMLER, det høres ut som torden i den stille kantinen. Hun tar opp sekken for å finne fram matpakken, men finner den ikke. Istedenfor finner hun en pakke. Det er smarttelefonen. Hun setter den på bordet.

Hun tar den opp. Holder den i hendene og ser på den med et intenst blikk. Hun ser ut vinduet igjen, før hun ser tilbake på telefonen. Sunniva bestemmer seg for å åpne esken.

Sunniva slår på smarttelefonen. Den lager flere lyder.

SMARTTELEFON

BEEP *BOOP* *BEEEEEP*

SMARTTELEFON (CONT'D)

Welcome... to the future!

Med nesen ned i skjermen fortsetter den å lage lyder -- det er meldinger. [Note: Meldinger er i kursiv og vises som tekstbobler på skjerm]

MOR (TEKSTMELDING)

Du glemte matpakken. Ha en fin dag.

Flere meldinger strømmet inn på telefonen. Det piper og vibrerer. Bordet rister. Det virker som et lite jordskjelv.

KRISTIN (TEKSTMELDING)

Hei, hvor er du?

I det hun leser meldingen, begynner et av lysene over bordet å blinke. Sunniva ser opp. Det skifter fra hvitt til blått, og så grønt. Det stopper. Lyset blir hvitt igjen. Hun ser ned. Plutselig sitter Kristin ved siden av henne.

Ennå flere meldinger dukker opp. Igjen SKJELVER kantinen.

GRUPPEMELDING (TEKSTMELDING)
*Gratulerer med dagen! Du var ikke
 hjemme, koz deg!*

Igjen blinker lysene. Hvitt. Blått. Grønt. Sunniva ser opp.
 Lyset stopper og blir hvitt igjen. Når hun ser ned er resten
 av vennegruppen dukket opp rundt bordet.

Telefonen piper videre. Skjelvet ØKER denne gangen. Alle
 bordene RISTER nå og alle lysene blinker. Hun ser rundt
 kantinen. Hver gang lysene blinker, dukker det opp en ny elev
 rundt henne. Til slutt er kantinen full igjen.

Skjelvet stopper. Lysene lyser hvitt igjen. Sunniva sitter
 med et sjokkert blikk. Hun ser på vennene sine. De taster på
 telefonene slik de har gjort tidligere.

SMARTTELEFON
 BEEEP

På skjermen hennes vises en invitasjon til en gruppesamtale.
 Hun aksepterer den.

Sunniva befinner seg nå i en gruppesamtale med vennene sine.

SIGRID (TEKSTMELDING)
*Har dere hørt? De skal lage en ny
 Twilight film.*

KRISTIN (TEKSTMELDING)
OMG! Jg må forsatt se 2ern!

Sunniva ser meldingene dukke opp på skjermen sin. Hun prøver
 seg på å skrive sin første melding.

SUNNIVA (TEKSTMELDING)
Vi kan se den sammen i kveld.

KRISTIN (TEKSTMELDING)
JAAA! <3

TOMMY (TEKSTMELDING)
Er jeg invitert?

SUNNIVA (TEKSTMELDING)
Trodde du ikke likte de?

TOMMY (TEKSTMELDING)
Vel... Jeg ga den en ny sjanse.

SIGRID (TEKSTMELDING)
 ;-)

HARALD (TEKSTMELDING)

LOL!

SUNNIVA (TEKSTMELDING)

Dere er alle inviterte!

ALLE (TEKSTMELDING)

TOMMEL OPP

Alt er tilsynelatende tilbake som det var. Sunniva henger fortsatt med hodet, men denne gangen med et smil. Hun får endelig være sosial sammen med vennene igjen.

Samtalen fortsetter i stillhet.

FADE OUT.